

gøre sig sine Overvejelser med Hensyn til, hvorledes Forholdet ligger, og hvorledes man vilde mene, at de Institutioner, der overtager Laanet, kunde have stillet sig, hvor langt de kunde have strakt sig.

Jeg skal, som sagt, ikke gøre nogen Indvending imod Lovforslagets Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Folketinget, og hvori det der blev fremsat af den højtærede Finansminister, men jeg har villet gøre disse Bemærkninger om hele den Situation, der synes mig at foreligge ved Laanets Stiftelse. Jeg tror, man kan karakterisere Situationen paa den Maade, at det er en overordentlig god Forretning for de Banker, der overtager Laanet til den Pris, der her er Tale om.

Den højtærede Finansminister udtalte, at han vilde ikke optage Laanet i Udlandet, fordi han ikke vilde forringe Markedet for det større Laan, som eventuelt skulde optages inden længe. Jeg forstaaer godt disse Synspunkter og mener heller ikke, at man bør optage det foreslaaede Laan i Udlandet. Men i Anledning af disse Bemærkninger om et eventuelt kommende større udenlandsk Statslaan vil jeg gerne have Lov til at rette den Forespørgsel til den højtærede Finansminister, om han agter at udbyde Laanet i fuldkommen fri Konkurrence med Hensyn til Tilbud. Det har der ikke været tidligere. Den højtærede Finansminister har jo selv optaget Laan, der ikke udbødes i fri Konkurrence. Jeg skal ikke udtale, hvorvidt der kunde have været fri Konkurrence, jeg konstaterer kun Kendsgerningerne. Jeg har i min Finansministertid med meget Besvær overfor indenlandske Bankkonsortier gennemtvunget fri Konkurrence ved det udenlandske Laan, der optoges, da Konverteringen i 1925 fandt Sted, og der opnaaedes den Gang paa Grund af Konkurrencens saa gode Betingelser, at jeg tror, Lovgivningsmagten saavel som Regeringen havde Grund til at sige, at det var et godt Resultat, der kom ud af den Konkurrence. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Finansminister, om han, naar det kommende Laan skal optages, agter at give Bankkonsortier, der kan byde paa og agter at byde paa dette Laan, Lejlighed dertil, saa at det ikke bliver enkelte Bankkonsortier, der faar Mulighed for at tjene paa et saadant Laan, men at der bliver, som jeg udtrykker det, fuld Konkurrence, for det er i Virkeligheden paa den Maade, man opnaar de billigste Laan paa det udenlandske Marked.

Piper: Det vilde jo være meget ønskeligt, om vi kunde afdrage en Del paa den alt for store Statsgæld, som vi har skabt os her i Danmark, men at gaa den Vej, som den ærede sidste Taler nævnte: at afbetale det nu forfaldende Laan og give Slip paa Tanken om at lette Skattebyrden, tror jeg ikke, Landet og Landets Erhvervsliv vilde være tjent med. Det er i høj Grad paakrævet, at Skatterne, ikke mindst Formuesskatterne, der virker stærkt tyngende, nedsættes, og en saadan Nedsættelse vil i det lange Løb skabe meget bedre Forhold, end om man i Øjeblikket foretog en mindre Afbetaling paa Statsgælden. En Afbetaling paa den maa vi jo desværre udsætte til økonomisk bedre Tider.

Det Lovforslag, der her foreligger, gaar simpelt hen ud paa at tilvejebringe en Erstatning for det Laan, der skal afbetales om faa Dage, og da jeg ikke — heller ikke af den ærede sidste Talers Udtalelser — har faaet det Indtryk, at der kunde være opnaaet bedre Betingelser end dem, den højtærede Finansminister har accepteret, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Gunnar Fog-Petersen: Det har været diskuteret, ogsaa nu her i Tinget, om dette Laan vedblivende burde ligge i Indlandet, eller om man burde have forsøgt at optage et Laan i Udlandet for derved at tilføre Landet ny Kapital i en Tid, hvor Kapitalmangelen er saa haard. Den højtærede Finansminister har angivet Grunde, som han selv har fundet rigtige, og som ogsaa Finansmænd, der har staaet til hans Raadighed som Raadgivere, har tillagt Vægt, hvorefter det vil være det rigtige at holde Laanet her i Landet navnlig af Hensyn til det Laan, der skal optages til Ordning af Landmandsbankens Forhold, formodentlig inden alt for lang Tid. Jeg er ikke ganske overbevist om, at Hensynet til i rigeligt Maal at skaffe det danske Erhvervsliv frisk Kapital fra Udlandet ikke burde have vejet tungere end de Grunde, der her har været anført imod denne Betragtning, thi der kan jo ikke være Tvivl om, at Erhvervslivet fremdeles i højeste Grad trykkes af den stadig fortsatte Kreditindskrænkning. Det siges nok undertiden fra ledende Side, at Kreditindskrænkning ikke mere udøves i nævneværdig Grad, men dette er ganske sikkert ikke rigtigt. Jeg tror, at de allerfleste, som har haft Lejlighed til at se, hvordan der arbejdes i Landets Pengeinstitutter,